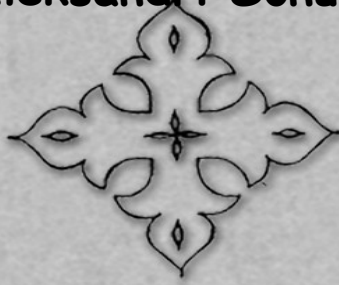

Aleksandri Sõnumid

Juuli 2006

nr 7 (45)

+

Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel.

Kristus on ülestõusnud!

Asi on südames. Aga nüüd ma ei mäletagi, millest tahtsin kirjutada. Ahjaa - põgenemisest või mittesallimisest.

Asi on siis südames. Sa oled valinud munkluse. Ma ei tea, kas Sa tead, mida tähendab olla munk, aga Sa oled sellise soovi avaldanud. Nüüd saaks ju öelda, et kui kloostriisse proovima ei lähe, siis ei saagi teada, mis munklus on. See on omamoodi õige, kuid ennekõike peab olema siiski üks pisike asi südames - munklus. Pane aga tähele, et seda ei saa sinna istutada mõtlemise (mõtled ennast mungaks) ega enesesisendamise kaudu. Siin ja seal, aga ka ühes tuntud majas kohtab inimesi, kes väidavad, et nad on nood ja nood, inimesed peavad neid üldjuhul haigeteks. (Sa võid ju nüüd küsida, aga kas ka Jumal peab neid haigeteks, ja seada inimeste arvamise kahtluse alla.) Kui Sa väidad enda olevat munk (ma rõhutan - kui Sa väidad), kas Sa siis tõesti oled seda või oled Sa see, keda peetakse haigeks?

Kas Sul on tungiv soov olla eraldi, eralduda inimestest, olla inimeste eest peidus? Kas Sa tunned ennast inimeste keskel halvasti? Kas Sa tunned, et ei kuulu siia, sellisesse inimeste ja asjade (aga loodus ja loomad) maailma? Kas Sa tahad minna metsa looduse ja loomade keskele (nii et meie, inimesed ei kõlba Sulle)? Kui see on nii, siis on pahasti. Muuseas, väga pahasti, sest inimene on Jumala esindaja, mitte loom (loom on looduse esindaja, nagu inimenegi), ja kui Sa tõesti ei taha olla koos Jumala

esindajatega, siis ei taha Sa olla koos Kristusega. Aga ütle, mis on siis munklus ja mungana olemine? Kas üksi elamine? Kas kinnipidamine reeglitest: puhtus, kasinus, kuulekus? Kas siis iga inimene, kes elab üksinda puhtuses, kasinuses ja kuulekuse, on munk? Kas iga inimene, kes hakkab ühel heal päeval jumalateenistusi läbi viima, on preester? Kas inimene, kes tunneb, et on munk ja ka seda ütleb, on ikka munk? Siis võiks ju näiteks kahvlit pidada jumalaks ja hakata selle poole palvetama. Kahvlit ju isegi peaaegu võiks pidada Jumalaks või vähemalt jumalikuks olevuseks, sest kui on tegemist kõhuorjusega (magu on mu Jumal), siis kahvel on üks nendest jumalikest olevustes, kes jumalikku toitu mu Jumalale annab.

Kas Sa arvad, et mungad või erakud on sellepärast eraldunud inimestest (kindlasti on ka selliseid), et tundsid ühel hetkel, et inimesed on neile koormaks saanud? Muidugi, inimene ongi koorem, aga see-eest jumalik. Kas nad põgenesid sellepärast, et jumalik sai neile koormaks?

Kuidas Sa ometi aru ei saa. Nad läksid üksindusse, et veel ja veel rohkem õppida armastama ligimest, armastada neid täiuslikult, sest kuidas Sa suudad armastada Jumalat, keda Sa ei näe, kui Sa ei suuda armastada inimest, keda Sa näed?

Vaat siis, asi on südames ja Jeesuses ja ligimeses, rääkimata vaenlasest. Aamen.

Munkpreester Orenti
Tartu, 2006

Kõigepüham Jumalasünnitaja, päästa meid!

MUNK SERAFIM

Armastus on uus algus

Sa tulid mulle vastu inimese kujul,
sa naeratasid mulle kloostriaias.
Sa oled kõige sees ja kõigest väljaspool,
kõik on sinu sees ja sinust väljaspool.
Sa vaatasid mind ja nägid minus midagi,
ma hämmelduses vaid imetlesin.
Sa kõnetasid mind, ütlemata midagi,
ma vaatasin su jälgi ja vaikisin.

See õis on verepiisk,
mis on kuivanud liiva
ning tõusnud enne päikest,
et eesriie ilu eest tõmmata
uue armastuse esimesel hommikul;
see on veri, mis hõõgus kord punaselt,
kaunina kui esimene ilu,
mis sai tiivad enne taevast ja maad,
kuid veri on maast ja tal on oma aeg,
ta maasse peab pöörduma, et jätta oma aeg.

Veri kuivab hauda ja värvib maa,
kuhu armastaja pillab pisara,
see lähemale ihkab oma armsamale,
sülelema kaunist verepiiska,
et tõusta tuhande aasta järel

ühe võrsena uude maailma.
Armastaja peab asuma teele,
kuid tema igatsus jääb,
see viljakaks teeb kivise maa,
et põimida lille pisarast
ning piisakesest puhtamast verest.

Sest ilu ei sure kunagi,
ta otsib endale alati uued tiivad,
et tõusta kõrgemale kui enne,
et sirutada need üle maailma,
et naeratada meile aia ääres
mingil peatunud hetkel,
kui kivine maa on kaunim kui eile,
taevas ta pruudiloorina.

Sest armastus on uus algus,
armastus on igavesti midagi enamat.
Armastus on punane õieleht jahedas tuules
oma noppija silmadesse vaatamas
aias, kus armastajad puhkavad.
Ja armastus on närbud õielehed raamatu vahel,
peatatud aeg, mida enam ei ole,
armastus on ajatu sündimine igasse hetke,
igavene ilu puhkemas,
oma teed maailma otsimas.

[Tõlgitud: Ortodoksiviesti 10/2004]

MÕTISKLEMIST VÄIKESTELE JA SUURTELE

Vaga apostel ja evangelist Johannes Teoloog (2. saj) ning noormees

Ühel õhtul, kui üks püha oli oma kambris palvetamas, kuulis ta ühtäkki nurgast, kus asus pesupali, imelikku sulinat. Ta läks ligemale ja märkas, et kaussi oli pisut vett jäänud, milles sulistas üks kurivaim. Püha võttis risti ja pani selle palisse nõnda, et kurivaim jäi risti alla. Kurivaim sukeldus, ainult pea ulatus veest välja, ja hüüdis: „Võta, võta see hirmus rist siit ära. See hirmutab mind!”

Püha vastas: „Võtan ära ainult ühel tingimusel: kui sa laulad mulle kohe praegu seda laulu, mida laulsid, kui olid veel valge ingel.”

„Ma ei saa,” ütles kurivaim, „olen unustanud.”

„Hästi, „lausus püha, „sel juhul teen sinu kohal ristimärgi.”

„Ei, ei, ära tee, ma ikka proovin!” karjatas kurivaim.

Ja hakkaski proovima. Hääl polnud tal enam kaugeltki ingli oma. Sõnu ta ka täpselt ei mäletanud, kuid hirm sundis meelde tuletama. Alguses kostis vaid hirmsat kriginat, siis aga meenusid tasapisi sõnad, hääl muutus kuidagi pehmeks, ja mingil hetkel laulis ta imelist viit ning lendas pesupalist välja, et koos teiste inglitega valgust heita.

Näed sa, kuidas kurivaim ikkagi kuuletus pühale - tegi katset inglisarnaselt laulmisega ja läbi selle muutus helgeks ja elusaks. Algas aga kõik sellest, et lähedal juhtus üks püha inimene olema.

Ma ei tea, kas see sündis päriselt või mitte, kuid seda, et kohtumine pühadega on inimese igavese elu juurde toonud peaaegu otse hukatusest, pole juhtunud kaugeltki mitte ainult üks kord. Ühest sellisest kohtumisest jutustab ka meie lugu.

Ükskord tuli apostel ja evangelist Johannes Teoloog ühte mitte eriti suurde linna Efesose lähedal. Seal kohtas ta noorukit, kes oli kena ja heast soost. Apostel hakkas talle Kristuse käske õpetama. Mõne aja möödudes viis ta noormehe selle linna piiskopi juurde ning ütles: „Võta vastu see nooruk, annan ta sulle üle, olgu Püha Vaim tunnistajaks. Hoia teda minu jaoks iga kurja teo eest.“ Õelnud seda, läks Johannes taas kuulutama usku Kristusse - sinna, kuhu uudis igavesest elust, elavast Jumalast, polnud veel jõudnud.

Piiskop võttiski poisi enda juurde: õpetas teda, hoidis teda ja peatselt ristis ta, olles kindel viimase ustavuses Kristusele.

Nooruk aga kohtus varsti teiste noormeestega, kes meelitasid ta endaga kaasa, ta hakkas erinevates lõbustuskohtades käima, jõi palju veini, veidi hiljem osales ka vargustes ja lõppeks läks kogu jõuk üles mägedesse, kus neist said röövlid. Kuna Johannese nooruk oli väga tugev, kaunis ja tark, valiti ta pealikuks. Nii muutus noormees tasapisi uhkeks, kurjaks, julmaks, südametuks.

Mõne aja pärast külastas apostel Johannes jällegi linna, kus ta oli noorukit kohanud. Ta läks piiskopi juurde ja ütles talle: „Anna mulle nüüd tagasi see, mille sulle üle andsin.“ Piiskop üllatus neist sõnust, arvates, et Johannes kõneleb ja küsib mingisuguse kulla kohta. Johannes, nähes, et piiskop ei mõistnud teda, selgitas: „Too minu juurde see noor mees, kelle sinu kättesse usaldasid.“ Piiskop ohkas sügavasti, hakkas kibedasti nutma ja ütles: „Nooruk on surnud.“

Siis küsis Johannes: „Kuidas nii, surnud? Kas surnud on tema hing või keha?”

Piiskop vastas: „Tema hing on täiesti hukas - temast on röövel saanud.”

Seejärel lausus apostel Johannes piiskopile: „Kas ei pannud ma sind tema hinge üle valvama? Too mulle hobune, sõidan sinna, kus nooruk end peidab.”

Jõudnud mäeni, mis oli röövlite varjupaigaks, piiras röövlikamp ta ümber. Johannes palus jõugul end nende ülema juurde viia. Noor pealik seisis hambuni relvastatuna. Kui ta nägi Johannest ja tundis viimase ära, põgenes ta vanakese eest, sest tal oli oma elukommete pärast häbi. Apostel Johannes unustas väsimuse ja jooksis noorukile kisendades järele: „Miks sa jooksed mu eest ära, mispärast sunnid sa mind nõnda liduma. Jää seisma, tunne teekäijale, jõuetule vanakesele, kaasa! Ära karda, vaid looda oma lunastuse peale. Ma kosten sinu eest Jumala palge ees, ma annan sinu eest oma hinge, nii nagu Kristus andis oma hinge meie eest. Ära ometi karda, mu laps, jää seisma ja ole julge. Kristus saatis mu, et ma loeksin su kohal pattude vabastamise palve, ja sa saad patud andeks. Ma kannatan sinu eest, ja minu peale tuleb nende veri, kelle sa tapnud oled, minu peal lasuvad kõik su patud.”

Kui röövel seda kuulis, jäi ta seisma, viskas relvad maha, langes põlvili ja hakkas kibedasti nutma. Tema pisaraid voolas nõnda ohtralt, et said talle nagu teiseks ristimiseks. Siis tuli ta tasahilju Johannese poole ja andis ta käele suud, ise kogu aeg oma paremat kätt varjates, mis oli nõnda palju verd valanud.

Johannes viis noore mehe röövlite juurest ära ja nad pöördusid koos Efesose lähistele tagasi. Apostel palvetas seal temaga palju, aitas tal oma elu korda seada, õpetas talle jälle Kristuse käske ja lõpuks lepitas nooruki Jumala ja Kirikuga täielikult.

Sellise armastusega suhtus apostel Johannes kõigisse oma õpilastesse, seepärast hakatigi teda *armastuse apostliks* hüüdma. Kui ta oli juba nii vana ja nõrk, et õpilased kandsid teda kätel kirikusse ja ta ei jaksanud enam pikalt vestelda, kordas apostel üha: „Lapsed! Armastage üksteist!” Ta õpilased pärisid kord, miks ta seda pidevalt kordab. Püha vastas: „See käsk ei ole minu, vaid Issanda oma, ja selle täitmisest piisab täiesti.” Apostel ise pidas sellest Issanda armastuskäsust kinni kogu oma elu. Millegipärast on vähesed võimelised armastama nii, et suudavad oma elu kaaslase eest anda - vaid sõnades ollakse selleks valmis.

Aga läheme päris algusesse tagasi kurivaimu-loo juurde. Kas mäletad, kuidas püha Rist pani kurivaimu end kuulama. Kas mõistad, milline võim on Ristil, kuidas tumedad jõud seda kardavad. Rist, see on võidu märk ja valmisolek elada ja surra nii, nagu elas ja suri Kristus.

Seetõttu on armastus ja Rist üksteisega tihedalt seotud. Või nagu räägivad paljud pühad - mitte keegi ei suuda tõeliselt armastada, kui pole nagu Kristus Risti pärast kannatanud, samas pole ilma armastuseta Risti kanda võimalik.

[See jutustus on tõlgitud ühest venekeelsest eelkõige lastele lugemiseks mõeldud pühakute elulugude raamatust, raamat ise läks aga ühe põlengu käigus kaotsi, miska ei saa kahjuks täpsemat viidet anda.]

Pisike palvekord kaitseks kurjade vaimude vastu

Kristuse rist + olgu minuga. See on Rist +, mida ma austan. Kristuse rist + on tõeline kaitse. Kristuse Rist + on tugevam igast mõõgast. Kristuse Rist + murrab katki surmaahelad.

Kristuse Risti + ei võida relvad. Kristuse Rist + on vankumatu sammas. Olgu Kristuse Rist + mulle vooruste teeks ja tugevuseks, Jumala Ristiga + käin ma oma teed. Kristuse Rist + avab tee kõigele heale. Kristuse Rist + lööb iga kurja asja põgenema. Kristuse Rist + on võitnud igavese karistuse. Oo Kristuse Rist + päästa mind, ja ole minu kohal, minu ees ja minu taga: iidne vaenlane põgenegu kus iganes näeb ta sind. Oo Risti + tipp, mille otsa ei ulata iialgi puudutama, ja selle põhjatus, mille sügavusse iialgi ei tungi: jah, Risti + tipp, mille ulatust iialgi ei haara! Päästa mind, oma sulast *N.-i*, kõigist kurivaimlikest ahvatlusist ja õelatest mõtetest, mis püsivad minu sees.

+ Sina, oo Kurivaim, tagane minust, et ma ei tunneks sind enam mitte. Ja nõnda, kuidas oled sa ära lõigatud taevast, nõnda lõigaku Püha Vaim sind minust ära. Ja nõnda, kuidas oled võõras kõigele õnnele, nõnda ole sa võõras minule. Ja nõnda, kuidas sa ei ihalda iialgi Jumalat, nõnda ei või sa iialgi minu lähedale tulla. Tagane, oo Kurivaim, minust, Jumala sulasest, püha Ristimärgi + ajal: silma Issanda Risti +, põgenege, vaenlaste väed: Juuda suguharu lõvi, Taaveti juur, on võimust saanud. Halleluuja.

Ja kõigeväelise Jumala, + Isa ja + Poja ja + Püha Vaimu, ja
Kristuse Risti õnnistus tulgu minu peale ja jäägu minuga
igavesti. Aamen.

Meie Isa, kes Sa oled taevas, pühitsetud olgu Sinu nimi.
Sinu kuningriik tulgu, Sinu tahtmine sündigu kui taevas
nõnda ka maa peal. Meie igapäevast leiba anna meile
tänapäev ja anna meile andeks meie võlad, kui ka meie
andeks anname oma võlglastele ja ära saada meid
kiusatusse, vaid päästa meid kurjast.

Jumalasünnitaja Neitsi, ole rõõmus Maria, kes Sa oled armu
saanud, Issand olgu Sinuga. Õnnistatud oled Sina naiste
seas ja õnnistatud on Sinu ihu vili, sest Sina oled meie
hingede Lunastaja ilmale toonud.

[Tõlgitud: Old Catholic Prayer Book. St. Hilarion Press 1991.
Texas: Austin, pp. 269.]

P A L J U A A S T A I D !

N i m e p ä e v a l a p s e d :

11.07 Olga Murusaar

11.07 Olga Vuko
11.07 Elve Helene Soom
16.07 Valentine Mängli
17.07 Marina Jaana Looman
18.7 Frederik Priit Raudsaar
22.7 Magdaleena Linda Mägi
22.07 Magdaleena Maire Kuningas
22.07 Magdaleen Marta Kuningas
24.6 Silvia Kristiina Muru
24.07 Tiina Sildoja
24.7 Kristina Daphne Moora
25.07 Anna Annabel Runnel
25.07 Hanna Sigrid Rand
25.07 Anna Iivika Sokk
26.07 Michael Zeisik
30.07 Elima Veljo Runnel
S ü n n i p ä e v a l a p s e d :
03.07 Viktor Böstrov
07.07 Johanna Ingrid Vigel
09.07 Trihvena Triin Muru
14.07 Peeter Tenjes
20.07 Kaleb Kalev Männaste
20.07 Mirjam Tenjes
21.07 Ekaterina Marje Kuusmik
23.07 Maria Anneli Väljaru
23.07 Fill Willy Meema
23.07 Anna Annabel Runnel
23.07 Eliisabet Liisa-Helena Sepping

TEATEID

- *Meie Aleksandrite koguduse* armas preester isa Orenti läheb alates 17. augustist pooleks aastaks palvetama

*Ristija Johannese kloostri*se Inglismaal. Sel ajal, kui munkpreester Orenti puhkab ilmalikust saginast, vastutab jumalateenistuste toimumise eest meie kirikus Tartu praost ülempreester Johannes, kes koos preester Aleksandriga Võrumaalt ja preester Stefaniga Põltsamaalt sel perioodil - augusti keskpaigast kuni veebruari keskpaigani - teenistusi läbi viivad.

+

JUULIKUU JUMALATEENISTUSED
Eesti-Apostlik Õigeusu kiriku
TARTU PÜHADE ALEKSANDRITE KOGUDUSES

<p>1.07 Laupäev</p>	<p><u>18.00</u> Koguõine teenistus</p>	<p>Pühad Rooma märtrid ja imeteotegijad Kosmas ja Damianus (3.s). Pühad Wales'i märtrid Julius ja Aron (u 304)</p>
<p>2.07 Pühapäev <i>2. lauluviis</i></p>	<p><u>10.00</u> LITURGIA</p>	<p>3. NELIPÜHIJÄRGNE PÜHAPÄEV. (Mt 3). Kõik Britannia pühad. Türgi uusmärtrid. Bulgaaria uusmärtrid ja usutunnistajad. Kõigepühama Jumalasünnitaja vöö toomine Blaherna kirikusse (5. s). Jeruusalemma patriarh Juvenalios (u 458). Vaga Kiievi metropoliit Fotii. Vaga Stefen Suur, Moldaavia prints ja õigeusu kaitsja. Püha San Francisco peapiiskop John Maksimovitš (1966)</p>
<p>8.07</p>	<p><u>18.00</u> Koguõine</p>	<p>Kaasani Jumalaema ikooniilmumine (1579). Kaisarea</p>

Laupäev	teenistus	suurmärter Prokopios Palestiinas (303). Vaga Edgar Kuningas (975). Prokopi Usumeetu, Vologda imeteotegija (1303)
9.07 Pühapäev <i>3. lauluviis</i>	<u>10.00</u> LITURGIA	4. NELIPÜHIJÄRGNE PÜHAPÄEV. (Mt 4). Vaga piiskopmärter Pankratius Sitsiiliast (1.s). Vagamärter Patermutios (361-363). Vaga Edessa piiskop Teodoros (9.s)
15.07 Laupäev	<u>18.00</u> Koguõine teenistus_	Püha õiglane ja apostlisarnane prints Vladimir (pühas ristimises Vassili), Venemaa valgustaja (1015). Tarsuse märter Quircius ühes oma ema Julittaga (u 305)
16.07 Pühapäev <i>4. lauluviis</i>	<u>10.00</u> LITURGIA	5. NELIPÜHIJÄRGNE PÜHAPÄEV (Mt 5). 4. Üleilmse Kirikukogu pühade isade austamine (451) (kreeka tava). Esimese kuue Üleilmse Kirikukogu pühade isade austamine (vene tava). Piiskopmärter Atenogenes (u 311). Kartaago neitsimärter Julia (u 440 v 613). Märtid Paulus, Alevtiina ja Hioonia (308)
22.07 Laupäev	<u>18.00</u> Koguõine teenistus	Püha mürrikandja ja apostlisarnane Maria Magdaleena (1.s)
23.07 Pühapäev <i>5. lauluviis</i>	<u>10.00</u> LITURGIA	6. NELIPÜHIJÄRGNE PÜHAPÄEV. Märtrid Trofimos, Teofilos ja nendega kaaskannatajad (284-305)
29.07 Laupäev	<u>18.00</u> Koguõine teenistus	Märter Kallinikus Väike-Aasiast (3.-4.s). Antiookia neitsimärter Serafima (2.s) Bitüünia märter

		Teodota ühes oma kolm pojaga (u 304). Vaga Norra kuningas Olaf (1030)
30.07 Pühapäev <i>6. lauluviis</i>	10.00 LITURGIA	7. NELIPÜHIJÄRGNE PÜHAPÄEV. (Mt 7). Vagad apostlid Siilos, Silvanos, Kriskentos, Epenetos ja Andronikos 70nest apostlist (1.s). Piiskopmärter Valentin Itaaliast (u 273). Märter Julitta Kaisareast (304-305)

- Koguduse vaimulik:
PREESTER ORENTI,
tel: 5280 848, e-post:
orenti@hot.ee
- Koguduse telefon: 5202 317
- Pihisalasust toimetatakse Liturgia sees, ja preestriga kokkulepitud ajal
- Muid salasusi toimetatakse preestriga kokkulepitud ajal

SISUKORD:

Isa Orenti läkitus.....	2-3
Munk Serafim <i>Armastus on uus algus</i>	4-5
Pühakutelugusid.....	6-9
Palveid.....	10-11

Palju aastaid.....	12
Teateid.....	13
Juulikuu jumalateenistused ja üldinfot.....	13-15

Aleksandri Sõnumeid saab tellida paber- või veebikujul

Tellimishind aastaks on 150 eesti krooni. Oma tellimissoovist teata toimetusele. EAÕK Tartu pühade Aleksandrite koguduse arveldusarve Hansapangas on **22 101 141 8473** (selgitus: *Aleksandri Sõnumid*).

EAÕK Tartu pühade Aleksandrite kogudus

Koguduse vaimulik: MUNKPREESTER ORENTI,

tel: 5280 848, e-post: orenti@hot.ee

Kogudusevanem: Ireneus Jakoby, 5563 6444, emmaus@hot.ee

Koguduse postiaadress: PK 99 Vanemuise 1, 51003 TARTU, EST

Kiriku aadress: Sõbra 19a, 50107 TARTU

Koguduse telefon: 5202 317

Arveldusarve Hansapangas: 22 101 141 8473

ALEKSANDRI SÕNUMID

ISSN 1736-2822

E-posti aadress: sassi.kokutus@mail.ee, tel: 5223 519

Postiaadress: PK 99 Vanemuise 1, 51003 Tartu, Est